

คำตอบคำถามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

คำถามที่ ถ. ๑๐๑/๒๕๕๕

ของ

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดเชียงราย

เรื่อง สถานะบำรุงพันธุ์ปลาและการกำจัดผักตบชวาของกรมประมง

คำถาม

ข้าพเจ้า ขอตั้ง คำถามเกี่ยวกับ การงาน ในหน้าที่ ของ กระทรวง เกษตร เพื่อขอให้รัฐมนตรีตอบในหนังสือราชกิจจานุเบกษา ตามนัย แห่งข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๕๒ ดังต่อไปนี้

๑. สถานะบำรุงพันธุ์ปลาน้ำจืดมกแห่ง แต่ละแห่งได้เริ่มงาน เมื่อใด ได้ผลประการใดบ้าง มีปลาประเภทใดที่ทำการบำรุงเพาะชน ณ แห่งนั้น ได้ทำการแนะนำและแจกพันธุ์ปลาให้ราษฎรไปทำการเลี้ยง ชุดบ่อจำนวนกี่ราย กี่บ่อ

๒. การบำรุงการประมงทะเลได้จัดทำมาแต่อย่างไร มีปลาที่ ทดของบำรุงพันธุ์ กี่พันธุ์ ค่อยไปมีโครงการจัดทำอย่างไรบ้าง

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

๓. การกำจัดผักตบชวาและต้งรกในหนองบึงตามงบประมาณของแผ่นดินมีกี่แห่ง แห่งใดบ้าง แต่ละแห่งใช้คนงานกี่คน เริ่มทำงานกันเวลาใด ใช้จ่ายใช้หนี้ใช้หนี้รายอะไร จำนวนเท่าไร มีข้อปราบหรือกำจัดอย่างไร ได้ผลมาแต่อย่างไรบ้าง

คำตอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

๑. สถานที่บำรุงพันธุ์ปลาจัดของกรมประมงมี ๑๑ แห่ง แต่ละแห่งได้เริ่มงานมา ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ประมง (บึงบอระเพ็ด) จังหวัดนครสวรรค์ เริ่มงาน พ.ศ. ๒๕๖๔

(๒) แผนกทดลองและเพาะเลี้ยง บางเขน พระนคร เริ่มงาน พ.ศ. ๒๕๘๐

(๓) สถานที่ประมง (กว๊านพะเยา) จังหวัดเชียงราย เริ่มงาน พ.ศ. ๒๕๘๒

(๔) สถานที่ประมง (แม่ใจ) จังหวัดเชียงใหม่ เริ่มงาน พ.ศ. ๒๕๕๖

(๕) สถานที่ประมง (หนองหาร) จังหวัดสกลนคร เริ่มงาน พ.ศ. ๒๕๗๕

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

(๖) สถานที่ประมง (หนองประจักษ์) จังหวัดอุดรธานี
เริ่มงาน พ.ศ. ๒๕๕๗

(๗) สถานที่ประมง (แก่งเตี้งาน) จังหวัดมหาสารคาม
เริ่มงาน พ.ศ. ๒๕๕๖

(๘) สถานที่ประมง (ห้วยม่วง) จังหวัดอุบลราชธานี เริ่ม
งาน พ.ศ. ๒๕๕๗

(๙) สถานที่ประมง (ทุ่งสร้าง) จังหวัดขอนแก่น เริ่มงาน
พ.ศ. ๒๕๕๖

(๑๐) สถานที่ประมง (หนองจระบก) จังหวัดนครราชสีมา
เริ่มงาน พ.ศ. ๒๕๕๖

(๑๑) สถานที่ประมง (ควนกก) จังหวัดพัทลุง เริ่มงาน พ.ศ.
๒๕๕๖

สถานที่ประมงดังกล่าวนี้ แต่ละแห่ง ได้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการ
ทอดอวนและค้นคว้าในการเพาะเลี้ยงปลา ทำการเพาะลูกปลาแจกแก่
ราษฎร และนำพันธุ์ปลาไปปล่อยในแม่น้ำลำคลอง อ่างเก็บน้ำชล-
ประทาน ฯลฯ เพื่อแพร่พันธุ์ตามธรรมชาติ ทำการแนะนำส่งเสริม
และตั้งเคราะห์ให้ราษฎรทำการเลี้ยงปลา ช่วยเหลือในการดูบัญชี ให้
ข้มเค็รขงดูบ้น้ำ ปรับปรุงบ่อเลี้ยงปลา ช่วยเหลือแก้ปัญหาการเพาะ

เล่ม ๑๓ ตอนที่ ๑๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

๕
 เหยงปลาแก่ราษฎรเมื่อมีอุปสรรคต่าง ๆ เช่น โรค ศัตรูของปลา และ
 ปลาที่เลี้ยงไว้ไม่โต เป็นต้น แนะนำการเพาะเลี้ยงให้เป็นไปโดยถูกต้อง
 ตามหลักวิชาการ ทำการอบรมวิชาการเพาะเลี้ยงปลาแก่กำนัน ผู้ใหญ่-
 บ้าน ครู ทหาร ครูพระชาบาล และราษฎรที่สนใจเป็นครั้งคราว เพื่อ
 จะนำวิชาการเพาะเลี้ยงปลา ไปปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลัก เป็นตัวอย่าง
 แก่ราษฎรอื่น ๆ ค่อยไป

สรุปผลงานโดยย่อของสถานีประมงต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว เท่าที่
 ได้ปฏิบัติงานไปแล้วในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีดังนี้

๑. ให้ความช่วยเหลือแก่ราษฎรในการเพาะเลี้ยงปลา รวม
 ๓,๘๐๕ ราย แยกเป็น

(๑) ให้ความแนะนำการเลี้ยงปลา	
และตรวจบ่อ	๑๓๑ ราย
(๒) ให้นำและปรับปรุงบ่อ	๖๖ ราย
(๓) จัดตั้งพันธุ์ปลาให้	๑๔๑ ราย
(๔) แจกหนังสือคำแนะนำการเลี้ยงปลา	๓,๔๖๗ ราย

๒. แนะนำให้ราษฎรทำการเพาะเลี้ยงปลา ๖,๔๓๗ ราย

๓. จำนวนบ่อ ๖,๐๕๘ บ่อ รวมเนื้อที่ ๒,๕๗๔,๕๒๖ ตาราง

เมตร

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

๔. ปด้อยปลาดงอ่างเก็บน้ำชลประทาน ๑๔ แห่ง จำนวน
เนื้อที่ ๗๐,๖๒๘,๘๐๐ ตารางเมตร จำนวนปลาที่ปด้อยทั้งหมด
๒๒๖,๑๒๐ ตัว

๕. แจกจ่ายพันธุ์ปลาให้ราษฎรเพาะเลี้ยง ดังนี้

(๑) ปลาหมอเทศ	๗,๒๕๘,๗๓๕ ตัว
(๒) ปลาไน	๒๗๖,๐๕๗ ตัว
(๓) ปลาดุก	๘๖,๑๕๐ ตัว
(๔) ปลาแรด	๓,๕๐๐ ตัว
(๕) ปลาหมอขาว	๗๐๖ ตัว
(๖) ปลาเทโพ	๓,๐๒๖ ตัว
(๗) ปลานวลจันทร์ทะเล	๕,๕๐๐ ตัว
(๘) ปลาดุก	๕๐๐ ตัว
(๙) ปลาแพด	๑๓ ตัว
(๑๐) ปลาหางดาบ	๑๘ ตัว
(๑๑) ปลาถ้วยงาม	๓๖ ตัว
(๑๒) ปลาเขาส้อย	๓๐๓,๑๕๕ ตัว
(๑๓) ปลาดุก	๑๖๖,๘๘๑ ตัว
(๑๔) ปลาชงช้อย	๘,๗๐๒ ตัว

รวมทั้งสิ้น ๘,๑๐๖,๘๕๘ ตัว

๖. พันธุ์ปลาที่ส่งออกไปต่างประเทศ

(๑) จำนวนครั้ง ๖ ครั้ง มีดาว, เกาหัด, ชัดอน, และกัมพูชา

(๒) รวมจำนวนพันธุ์ปลาทั้งสิ้น ๒๓,๕๒๖ ตัว ปลาหมอคัด ๒๓,๐๒๐ ตัว ปลาใน ๕๐๐ ตัว ปลาหมอคัด ๖ ตัว

๒. (ก) การบำรุงการประมงทะเล ได้เริ่มจัดทำ ตามโครงการ มาแล้ว ดังนี้

(๑) ดำเนินการสำรวจ และแหล่งฤดูปลาที่วางไข่ และเส้นทางเดินของปลา เพื่ออาชีพของชาวประมง

(๒) ดำเนินการทดลองเครื่อง แบบใหม่ ซึ่งได้รับจาก องค์การให้ความร่วมมือกับต่างประเทศ เพื่อหาประสิทธิภาพเปรียบเทียบกับเครื่องมือแบบเก่า เช่น โป๊ะเชือกแบบต่าง ๆ เปรียบเทียบกับโป๊ะไม้พนมเมือง อดนอยในดอนเปรียบเทียบกับอดนอยด้ายบ้าน และเป็นของใหม่สำหรับชาวประมง เช่น เครื่องมือลากกุ้ง อดนกกักอามี ทงน ก่อนที่จะแนะนำและส่งเสริมแก่ชาวประมง

(๓) ช่วยเหลือส่งเสริมให้ชาวประมง ใช้เรือยนต์ ทำการประมงแทนเรือใบ โดยให้เช่าซื้อเรือยนต์ โดยวิธีผ่อนส่งในราคา ๕๐๐ บาท ขนาด ๖๐ แรงม้า จำนวน ๒๐ เครื่อง และร่วมมือกับบริษัท

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

จำหน่ายเครื่องยนต์เรือให้ชาวประมงเช่าซื้อเครื่องยนต์เรือขนาด ๕-๑๐ แรงม้า โดยวิธีผ่อนชำระราคา

(๔) ดำเนินการทดลองค้นคว้าเครื่องมือ ตบทะเล ขนาด และรูปต่าง ๆ เพื่อศึกษาค้นคว้าประวัติของสัตว์น้ำที่จับได้ เพื่อขยาย เป็นการประมงพาณิชย์ต่อไป

(๕) ดำเนินการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงหอยแครง หอยแมลงภู่ หอยนางรม และปูทะเล ตามจังหวัดต่าง ๆ ชายทะเล

(๖) ปลดทะเลที่ทดลองบำรุงพันธุ์นั้น ในแง่วิชาการและการ เศรษฐกิจไม่มีการบำรุงพันธุ์แต่อย่างใด มีแต่ส่งเสริมให้ชาวประมง จับปลาแต่อย่างเดียว เพียงแต่ควบคุมเครื่องมือ (จำนวน, ขนาด) ฤดูกาลจับ แหล่งการจับเท่านั้น เว้นไว้แต่ปลาทะเลบางชนิดเท่านั้น ที่เราสามารถจับดูปลาและเลี้ยงให้เจริญเติบโตได้ในน้ำกร่อย เช่น ปลานวลจันทร์ทะเล, ปลากระบอก, ปลากระพง จึงแนะนำส่งเสริมให้มีการเลี้ยงแถบชายทะเล

(๗) กาดต่อไปมีโครงการการประมงทะเล ดังนี้

(๑) ดำเนินการทดลอง ประดิษฐ์ เครื่องมือทำการประมง แบบใหม่ที่ได้รับจากองค์การให้ความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยใช้

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

วัตถุในเมืองไทย ในเมื่อได้ทดลองแล้วว่า เครื่องมือชนิดนมประสิทธิภาพดีกว่าเครื่องมือแบบเดิมของเรา

(๒) ดัชนี และ แนะนำ ส่งเสริม ให้ ชาวประมงรู้จักใช้ เครื่องมือแบบใหม่ตามจุดต่าง ๆ ทั่วอำเภอไทย ในเมื่อได้ทดลองแล้วว่า เครื่องมือชนิดนั้น ๆ มีประสิทธิภาพดี

(๓) ดำรวจแหล่งสัตว์น้ำ หาประสิทธิภาพของเครื่องมือ และชนิดของสัตว์น้ำตามจุดต่าง ๆ ทั่วอำเภอไทย

(๔) ส่งและจ้างผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ชำนาญการ เครื่องมือ จากต่างประเทศ เพื่อทดลองจับสัตว์น้ำและสอนชาวประมง

(๕) ส่งเสริมและแนะนำให้มีการเลี้ยงหอยแครง, หอยแมลงภู่, หอยนางรม และปูทะเลเพิ่มขึ้น

๓. การกำจัดผักตบชวาและตั้งรกรากในหนองบึง ตามงบประมาณแผ่นดินใน พ.ศ. ๒๕๕๔ มี ๑๘ แห่ง คือ

(๑) บึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์

(๒) บึงตาวตาย จังหวัดนครสวรรค์

(๓) หนองบางพะหวง จังหวัดนครสวรรค์

(๔) กวามพะเยา จังหวัดเชียงราย

(๕) บึงตีไฟ จังหวัดพิจิตร

(๖) หนองละหานบอน จังหวัดเพชรบุรี

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

- (๗) คตองแทงทวย จังหวัดอุทัยธานี
- (๘) หนองชุมถุนั้น จังหวัดอุทัยธานี
- (๙) คตองฉี่เฒ่า จังหวัดอุทัยธานี
- (๑๐) หนองฉี่เฒ่า จังหวัดอุทัยธานี
- (๑๑) หนองพะแวงอ่างทอง จังหวัดอุทัยธานี
- (๑๒) ตุ๊กคตองจิกเอน จังหวัดพิษณุโลก
- (๑๓) พวงคตองชะโคถึ จังหวัดพิษณุโลก
- (๑๔) คตองกระบังโป่งนก จังหวัดพิษณุโลก
- (๑๕) คตองยายนาค จังหวัดดลพบุรี
- (๑๖) หนองตั้งวาศย์ จังหวัดดลพบุรี
- (๑๗) หนองดำการ้อง จังหวัดดลหีบบุรี
- (๑๘) หนองกระจับ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การกำจัตุ้ตตตบชวา และตั้งรกกแต่ะแห่งใช้คนงานประมาณ
ตั้งแต่ ๒๐ คน ถึง ๘๐ คน เป็นตุ๊กจั้งรายวัน วันละ ๑๐—๑๕ บาท
แต่ัวแต่ะของที่ โดยเริ่มทำงานในฤดูน้ำเพราะใช้เรือได้สะดวก

วธิกาจัตุ้ตตตบชวา มี ๒ วิธี คือ

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

(๑) ใช้น้ำยา ๒.๔ ดี (ทูโฟดี) พ่นสำหรับผักตบชวา ส่วนพ่นชนิดอื่น ใช้น้ำยาชนิดนี้ไม่ค่อยได้ผล ผักตบชวาในเนื้อที่ ๒ ไร่ ใช้น้ำยาทูโฟดีประมาณ ๒ ปอนด์ ต้องเสียค่าน้ำยาและค่าแรงงานประมาณ ๔๑ บาทเศษ ต่อเนื้อที่ ๒ ไร่

(๒) ถ้าเป็นต้นหนหรือพ่นชนิดอื่น ก็ใช้วิธีตัดแล้วดูดตากชนบก หรือปล่อยให้ลอยออกจากหนองบึงนั้น ๆ แล้วแต่วิธีใดจะสะดวก ผลของการกำจัดเท่าที่ตามมาแน่นอนว่าได้ผลดี แต่ต้องจัดทำทุก ๆ ปี และมีตั้งรถและผักตบชวาเกิดขึ้นทุกปี จึงมีผลเพียงบรรเทาให้เบาบางลงเท่านั้น เพราะมีงบประมาณจำกัด